

Dit is de hemel

OJ Frère

Inhoudsopgave

Onder het kroos.....	4
Zwerver.....	5
Uitzicht	6
Naar de toekomst.....	7
Limerick Moelies.....	8
In verwachting.....	9
Wartaal.....	10
Afstand.....	11
Circusvoorstelling	12
Wonderlijk*	13
Levenslang.....	14
Aphorisme 52.....	15
Ik ook.....	16
Buitje.....	17
Ziel.....	18
Gekleurd	19
Overheersing.....	20
Wandeling*	21
Groot.....	22
Aphorisme 53.....	23
Bloemen (een haiku).....	24
Kan er nog iemand rekenen?	25
‘s Nachts	26
Druppels.....	27
Wil en dank.....	28
Uitstalkast	29
Doe het.....	30
Daalder*.....	31

Compost.....	32
Kruik	33
Verwacht	34
Met de hond	35
Lentekleuren	36
Schellakplaat	37
Ziekku	38
Laatste avondmaal	39
Half april	40
Het beest	41
Een nieuw geluid	42
Zout	43
Andere kant	44
Elegie	45
Lege uren	46
Vrijheid*	47
Aphorisme 54*	48
Verdediging	49
(bijna) Hetzelfde	50
Buitenlust	51
Feestdag	52
Familieëunie	53

* geschreven bij de schrijfgroep van het Straatjournaal

Onder het kroos

Grens over
Gedrag goed
Schrijdend
Te hoop

Volgens fatsoen
Altijd, altijd
In rust
Tegendraads

Hullie hebben
Eigen wil
Rekenen
Op maat

Nooit is
Altijd niet
Behalve
Wanneer wel

Dus
Loop ik
Zes sloten
Eentje niet

Zwerver

De dakloze
staat op
van zijn slaapbankje

Hij zoek zijn afval
bijeem
Gooit het
in de afvalbak

Wat een nette man

Of is dat
mijn vooroordeel?

Uitzicht

Van boven zie je
wat van anderen
verborgen blijft

Likkende tongen
aan spekszolen
Getuiste lippen
Lepels stroop

Beneden dreigt de drek
Beneden stijgt het water
Kruimels vallen

Maar we klagen niet
Scherven brengen geluk

Naar de toekomst

We volgen de lijn
We staan in de wacht
Op het kruispunt
Even geparkeerd

We overleggen
de stappen, de pas
Rijen in gelid
In de maat met maten

Er is geen progressie
Er is geen beweging
We staan voor
hete vuren

In de verte
klinkt het volkslied
Maar het volk
zwijgt en wacht

Het is bijna zo ver

Limerick Moelies

Ooit was er een schrijvertje Moelies
Die zei sorry dat ik niet langsfiets
Ik bel je gewoon
Op mijn telefoon
Zodat ik je niet in je smoel nies

In verwachting

Als je terugkomt
steken we de vlag uit
Als je terugkomt
Vieren we feest

We leven in hoop
We hebben dromen
Koesteren zekerheid
Maken ons klaar

Het perron loopt vol
We kunnen vertrekken
De trein staat gereed
Voor als je terugkomt

Wartaal

War war war
Taal taal
Wartaal
Wartaal

Onbegrijpelijk
Niet te volgen
Niet om aan te horen

Taal taal taal
War war
Taalwar

Weet ik veel
Veel weet ik
Ik weet veel

War war war
Taal taal
Wartaal
Wartaal

Taal dus

Zo
Dat moest
er even uit

Afstand

Van A naar B
is ver

Van het kastje
naar de muur niet

Maar toch
doe ik daar
meestal
langer over

Dat komt, waarschijnlijk,
omdat ik gestuurd word

Tegenzin maakt
de weg langer

Evenals tegenwind
trouwens

Circusvoorstelling

Vlooiën springen door
brandende hoepels
in de piste van het kwaad

Als mussen van het dak vallen
zwijgen we
in ingebeelde verbazing,
lopen doelgericht
ons rondje
in de tredmolen

We melden ons bij de uitvoerder
We plaatsen hekken
Dragen veiligheidsschoenen
Dempers over de oren

Nu het einde nadert
leggen we de laatste hand,
trekken we het afplakband weg

We werpen de laatste stok
Steevast legt de hond
hem weer aan onze voeten

Het doel is bereikt,
de vlo is geland

Wonderlijk 1*

Waar komt het vandaan?

Onder uit de kast?

Naast de pannen?

De borden, de servetten

En de gebloemde kopjes?

Reden tot onderzoek

Laten we er snel aan beginnen

IJverig en vol goede moed

K unnen we het daar over eens zijn?

Wonderlijk 2*

Wijn bestaat voor 88% uit water

Wonderen zijn soms 12%

Levenslang

In hersencellen opgesloten,
in gestaalde kaders
hangen beelden,
dwarrelen geuren
zweven melodieën

Lijnen lopen
tussen grenspalen
Verbanden liggen
om oude wonden
Zonnestralen piepen
langs cumuluswolken

Kronkels, spinsels, schimmen
Alles lost op
onder het dak van de geest
Het afdak tegen dat
wat van boven komt

Het is middag
De avond roept
De ochtend is verdwenen
Om de hoek van de tijd

Aphorisme 52

Je kunt beter naast je fiets lopen
dan naast je schoenen

Ik ook

Teer groen van lente
hangt grensoverschrijdend
boven opgeschoten narcissen

Dreigend oud hout,
verstard, verhardt in
patronen van hun jeugd

Ik wil ook
Ik ook
Nu
Meteen

Ze mogen het niet zeggen
Ze mogen het niet doen
Nieuwe kaders beschermen
het nieuwe frisse groen

Buitje

Het regent in de straten
Het regent in de stad
Dus als ik nu naar buiten ga
dan word ik lekker nat

Ziel

De ziel roert zich
Onder toetsen
Op papier

Essentie in leven
Loodzwaar torsbaar
21 gram ballast

We zoeken zijn gelijkenis
Galmend, geverfd
Lijdend, medelijdend

Na het halleluja,
keren we huiswaarts
Zaligheid onder de arm,
naar de ziel in de fles

Gekleurd

Het licht valt in stukken
In stralen gebroken
In kleuren gesplitst

Jij staat er
Je stralende zelf
Ongebroken

Jij staat er
altijd
kleurrijk op

Overheersing

De elementen heersen
Zuurstof, Silicium & Antimoon
Barium, Strontium-90

In aardalkalimetalen
schuilt de toekomst,
stralend en helder

We omringen ons
met Goud en Zilver
ter bescherming

Maar het IJzer
wordt gesmeed
als het heet is

Zuurstof, Koolstof & Waterstof
domineren het leven
Het systeem regeert

Wandeling*

Sta, stap
Slof, slof

Ik durf niet
Ik ben bang

Stop, stil
Stap naar achteren
Stap vooruit

Je komt de hoek om
Rent op me af
Valt om mijn nek

Poeh,
Ik besta
Je houdt van me

Maar vast niet zoveel
als ik van jou

Groot

Het moet lang
Het moet groot
Het moet groots

Want als het stopt
Als het eindigt
Als het klaar is

Dan is het weg
Dan is het verdwenen
Niet meer
van deze wereld

Dus moet het lang
Dus moet het groot
En als het kan
ook nog groots

Aphorisme 53

Aan de top is het eenzaam
Over de top nog meer

Bloemen

Daar drijven bloemen
Ze zijn van plastic gemaakt
Dus zinken ze niet

Kan er nog iemand rekenen?

Een dubbel beeldscherm
zweeft boven de tafel van vier

Dertien lichten schijnen
als het avond wordt

Elf soorten pizza
liggen in het vriesvak

Drie meisjes fietsen
met hun telefoon in de hand

De wandelgroep bestaat
uit zes bejaarden

Negenentwintig februaridagen
schrikkelen dit jaar opnieuw

Het is even na zeven uur
In de verte kraait een haan

In z'n eentje

's Nachts

Oude wielen
draaien wijzers
De tijd schrijdt voort
Seconden tikken
Uren slaan

In de nacht
Volgt vier
Op drie
Op twee
Oorverdovend

Ik lig en wacht
Stil
Roerloos
Ik wacht
op de schemer

Druppels

De kruik gaat te hoop
in bedhemels van tule
door het wafelijzer
van de dageraad

Langs stille wateren
juichen ingetogen de lelies
wapperen zakdoeken
hun laatste adem uit

Boomwortels trekken
hun eigen plan
Rietsuiker dekt
daken af
Er staat een vogelhuis
te huur

Mijmerend bezit ik mijn ziel
Belezen, ongelezen,
bedrukt in de voren
van het modderpad

Eens komt de verlossing
Maar de tijd is nu
Druppels vallen
Als de zon eindelijk doorbreekt

Wil en dank

Tegen wil en dank
worden we geboren
Tegen wil en dank
zullen we ook sterven

De geboorte is pijnlijk
Laten we proberen
te sterven in schoonheid,
in vrede met onszelf

Uitstalkast

Nu we kuilen graven
voor onszelf
Nu we putten dempen
met goede voornemens
Nu de hazen lopen
ver van gebaande paden
Huilt de wolf krokodillentranen
uit grootmoeders ogen

Het bed ligt opgeschud,
Wachtend voor de sluis
werp ik de schellen
van mijn ogen

De appel is gevallen
De boom is dichtbij
Mijn woorden vervliegen
Verloren sta ik
Tussen de Bijbel en
de sprookjes van Grimm

Doe het

Kijk
Zonder handen
Zonder voeten
Zonder blik

Ervaar
De wind
De regen
De zon

Voel
De leegte
De emotie
De drang

Luister
Naar stemmen
Naar woorden
Naar gezang

Dus
Zing, vecht, huil, bid
lach, vecht en bewonder

Maar vergeet de ander niet

Daalder*

In vroeger tijden had je
Kom luister nou eens even, watje
Veel vreemde namen voor het geld
Soms echt en soms vermeld
alleen in exclusieve kringen
Nou ja, zo gaat dat altijd met die dingen

Van de rooie, ook we genoemd de rug,
Had menigeen toch niet terug
Maar dat gold weer niet voor de piek
Want die had bijna heel 't publiek
Het geeltje dat was voor wiet
De joet, die wou de dealer niet

Maar eentje sprong er bovenuit
Die noem ik hierbij tot besluit
Met daalders kon je, naar men zegt
Alleen maar op de markt terecht

Compost

Eenzaam, alleen
zit ik op de mestvaalt
van de poëzie
Tussen afval van schoonheid,
omringd door afgekloven strofen,
oude rijmwoorden,
verlepte beelden
uit een ver verleden

In lauwe kunst
broeien ideeën,
borrelen gedachten aan liefde,
herinneringen aan haat
verloren, verdwenen
op het pad
van versleten clichés
in stille nostalgie

Uit de resten,
broeiend in de avondzon,
vormt zich literair compost
waaruit eens, spoedig
jonge scheuten zullen kiemen,
fris, groen,
in de dageraad
van een nieuw bestaan

Kruik

Als het water
tot de lippen is gestegen
zullen we drijven
Net zolang totdat
de oude kruik is geheeld

Verwacht

Ik wacht in stilte
op wat komen gaat
Ik wacht al dagen
Zonder klagen
Zonder protest
Zonder stemverheffing

Ik wacht
ledere morgen
ledere avond
's Nachts
Als iedereen slaapt

Ik wacht in stilte
op wat komen gaat
Het komt
Het komt
Het komt

Ik weet het zeker

Met de hond

Boomstronk takkenbos bakfiets
Papier dat verwaait in de wind
Voetgangersoversteek stoplicht
Waterplas huilend klein kind

Dubbelgebogen kroonkurk
Twee labradors aan de lijn
Snorfiets fatbike drie peuken
Eekhoorn container konijn

Vogelhuisje aan een lariks
Auto een toren met kruis
Ik wil dat je nu met me mee komt
Nog even dan zijn we weer thuis

Lentekleuren

Nu het groen
weer groen wordt
Nu paars, rood en geel
overal de kop opsteken,
loop ik steevast
een blauwtje

Schellakplaat

Stemmen uit een grijs verleden
Rijzen op uit oude groeven
De naald trilt het trommelvlies binnen
Uit de urn, uit de kuil
klinken de stemmen van groetende
jongeren

Het is geschied
Het is geschiedenis
Dag opa, dag oma
Dag pappa, dag mamma
Dag ongeboren ik

Maar er komt geen antwoord
Alleen een monoloog

Zieku

Raspende adem
Het strottenhoofd vol met pijn
Ik ben wat ziekjes

Laatste avondmaal

In dor hout
huizen mieren
Torren graven geulen
onder naaldbast

Bladeren verturven
Houtschimmels tasten
stronken aan

Tussen gevallen eikels
steken narrenzwammen
hun kopjes op

Ik schenk een beker
liefdesdrank in,
wachtend op
de opstanding

Half april

Opstaan
De knieën recht
De voeten plat
De borst vooruit
De ruggengraat licht gekromd

Lopen
Tenen naar voren
De hiel geland
Nieuwe afzet
Het ene been voor het andere

Naar buiten
Straat uit
Hoek om
Oversteken
Uitkijken voor het verkeer

Iedere morgen
Een rondje
Steeds rechtsom
Door het bos
Even langzaam wakker worden

Alleen vandaag begon het
plotseling keihard te hagelen
Wat een tegenvaller
En dat half april

Het beest

Het beest is los
In de morgen
In de straat
In het bos
In mijn hoofd

Het beest is los
Grauwend
Grommend
Rennend
Wild

Ik probeer het
Te pakken
Te vangen
Te temmen
Te beheersen

Maar het lukt niet
Het beest is
En blijft
Los

Een nieuw geluid

Nu het niet meer aankleeft,
niet blijft hangen als klitten,
of volgt van de vroege ochtend
tot de late avond

Nu het in zwang is
Niet langer verborgen
maar overduidelijk
erbij hoort

Sinds het mag,
salonfähig is geworden,
niet meer besmuikt
of verstopt is

Kan ik eindelijk
na vele jaren,
zonder gêne,
zonder terughoudendheid

De winden
uit mijn onderbuik
vrij laten
waaien

Zout

Er ligt schoonheid verborgen
Achter muren van grijs beton

Er ligt liefde op de loer
Verderop om het hoekje

Er wacht een stem
Er loopt een draad
In het labyrint van de waarheid
klinken geluiden van waanzin

Wijsheid groeit
Druppels verdampen

Wat blijft is zout op mijn huid
opgelikt door sprekende tongen
neergeslagen als residu van vreugde
of van verdriet
Je mag zelf kiezen

Andere kant

Ik ga andere kant op
vlucht in illusies
Verberg me in waan

Ik trek me terug
waar vogels fluiten en
het geluid van geweld
niet te horen is

Waar alleen
wat bladeren ritselen en
het ronken van de bladblazer
voor altijd is verstomd

Onder mijn voeten
breken de schelpen
op het pad

Onderweg
De andere kant op

Elegie

Het moet

Het moet

Verplicht

Altijd

Iedere dag

Opnieuw

Steeds

Weer

's Morgens

Vroeg

Nu

Lopend

Moet

Gedicht

Maar er komt

Niets

Lege uren

Lege uren wachten,
verwachten toekomst
Ver weg, straks dichtbij,
dan verloren naast andere,
achter andere
In mist van dagen,
weken, maanden
Vergleden jaren

Maar nu verwacht ik
Nog lege uren
Tot het moment
Tot het gebeurde
De stilte ligt
De deken bedekt
Nu nog
Nu nog wel

Vrijheid*

Zie de vogels
Van links naar rechts
Van voor naar achter
Zwevend zonder doel
Vliegend van horizon
naar horizon

De horizon is ver
Te ver voor jou en mij

De horizon is nabij
Als je vogel bent

Aphorisme 54*

Vrijheid is jezelf kunnen zijn
tussen mensen die elkaar respecteren

Verdediging

Dagen gaan voorbij
Zonder voeten
Drijvend op niets
Luchtledig opgestuwd

Het water stroomt
tegen dijken
Polders verscholen
Onder spiegels van vocht

Grondmonsters hebben tanden
Mistflarden zoemen,
in statische geleiding,
in vonkende spanning

Alles is een illusie
Geëts op koperplaat
Gegrift in het collectief geheugen

We staan op de transen
We liggen in de bres
Vastbesloten de tijd vol te maken

(bijna) Hetzelfde

Het lijkt hetzelfde
Eender, zoals het was
Maar zonder dat het opvalt
valt verval in

Verschillen komen
langzaam, glijdend,
dalend, verdiepend,
verstopt, verslapt,
verloren

En dan, ineens,
is het anders
Niet meer wat het was
Het is alleen nog
wat het is

Buitenlust

Zin zon water vlucht drup
Woord hoort uil blad zijn
Vlo vol sokkel oud beeld
Spoor door wegen bus trein

Gaten in wortels
Opgedroogd nat
Verwaaiende tule
Zeehond op 't wad

Stap knap bankje peuk eikel
Schoenzool vleugel ping ping
Stam kam haren in scheiding
Dichten is echt wel mijn ding

Feestdag

Het centrum roept luidruchtig
achter buitenwijken
Kleedjes uitgerold tussen strepen
Reservering gewenst

Duizend puzzelstukjes
Een triceratops horridus
Twee barbiepoppen
Een tegel met spreuk

Het rad draait
De grijper grijpt
Het spookt en tolt
We wippen ons misselijk

De koning draagt
een oranje kroon
Hij hapt koek

Familieëunie

De brommer draait een rondje
op het kruispunt
Boven het graf steekt
zijn wuivende hand

Pap wordt gelepeld
De poes geaaid
Vissen gevangen

Oude beelden
uit een grijs verleden
Voorouders in zwart-wit

We denken de kleuren erbij